

en communal Byrde, og jeg troer ikke, det er ønskeligt, at man løner for Sligt. Man maatte jo da komme til det Resultat, at man burde lønne Sogneforstandere og Aamtsraader, som i ethvert Tilfælde have og kunne have ligesaa Byrdefulde og besværlige Forretninger. Jeg har, da jeg skulde forelægge dette Udcast, vel foresundet Forslag om, at Brandfogden skulde lønnes; men jeg har ikke villet optage dette. Jeg har ikke fundet, at det var rigtigt fra Ministeriets Side at fremkomme med nye Fordringer om Udgifter for Aamtsrepartitionssondet. Vi have allerede paalagt Aamtsrepartitionssondet overordentlig store Byrder (Hør!), og vi have nylig gjort det, navnlig ved at lade Sognefogderne faae fast Løn. Det var i det Amt, som jeg havde den Ære at være Aamtsmand for, ikke mindre end et nyt Paalæg for Aamtsrepartitionssondet af 5000 Rd., og noget langt Mere. — naar der skulde være Tale om nogen ordentlig Løn — vilde der fremkomme ved at give Brandfogden en fast Løn. Men saaledes at blive ved at lægge Byrde paa Byrde paa Aamtsrepartitionssondet, det har idetmindste jeg ikke villet række Haand til; vil Folkerepresentationen, som jo kender de stedlige Forhold i højere Grad maaskee end jeg — skjøndt ogsaa jeg har høyt Leilighed til at blive bekendt med samme — gaae ind paa noget Modsat, er det et af de Spørgsmaal, som jeg som Minister kan høre mig for; men det vil i ethvert Tilfælde ikke stemme med min Overbeviisning eller med mine Ønsker.

Naar der fremdeles er fremkommen nogle almindelige Bemærkninger med Hensyn til den Maade, hvorpaa Commandoen skal føres af Brandfogden, Inspecteuren og Directeuren, saaledes som der omhandles i Udcastet, og det er blevet udtalt, at det maaskee var det Rigtigste, at Brandfogden blev ved at føre Commandoen, saaledes at, selv om de Andre kom tilstede, de ikke maatte paakalde deres Ret som Overordnede, da er, som opgivet i Motiverne, Bestemmelsen om, at Brandfogden skal afgive Commandoen, naar de Overordnede komme tilstede, for det Første grundet derpaa, at det altid er rimeligt, at den Overordnede, naar han træder frem, overtager Commandoen, og

der næst, at man tænker sig større Ubebrande, hvor der samler sig Mandskab fra mange forskellige Steder og Communer, saa at Brandfogden, der kun hører hjemme i en snever Kreds, ikke kan antages at besidde den fornødne Kraft til at styre det Hele. Man har troet, at forsaavidt Aamtsraadet gif ind paa at udnævne Brandinspecteurer i de enkelte Districter, at disse da ligesom ogsaa Branddirecteurerne paa Grund af større Dygtighed vare bedre egnede til at føre Commandoen over de forskellige Personer og Sprøiter, der komme tilstede fra de forskellige Communer. Det er imidlertid Betragtninger af den Art, som der kan være meget forskellige Meninger om. Forsaavidt der er udtalt nogen Betænkelighed ved, at der skulde gives Aamtsraadet Myndighed til imod Sogneforstanderskabets Ønske at paabyde Sprøiters Anstæffelse, er det jo for det Første i § 32 fremsat som Hovedregel, at den første Afgjørelse ligger i Sogneforstanderskabets Haand, og jeg troer, at man i temmelig høj Grad misgjender Aamtsraadets Stilling ligeoverfor Sogneforstanderskabet, dersom man troer, at der skulde høre overordentlige Bestræbelser til, at disse to Autoriteter kunne enes. Paa den anden Side kan man ikke nægte, at der kan gives Tilfælde, hvor — om jeg saa maa sige — flere sneverhøjtede Anstæffelser kunne af en eller anden Grund gjøre sig gjældende i Communen snarere end i Aamtsraadet. Ved at ansætte Bestemmelsen om denne Myndighed for Aamtsraadet har man ganske specielt tænkt paa at forebygge den Mulighed, at en enkelt Commune ved at holde sig tilbage — saa at sige — skulde komme til at nyde Frugten af en anden Communes Beredvillighed til at anstæffe en Sprøite. Under saadanne Omstændigheder vilde det være meget gavnligt, om der var en Myndighed over Sogneforstanderskabet, som i et enkelt givet Tilfælde kunde rette det, som det kunde være ønskeligt blev rettet. Der kan jo ogsaa være andre Hensyn, som kunne være af Betydning, og som maaskee ogsaa kunne finde deres Afgjørelse i Aamtsraadet.

Forsaavidt som en æret Landsstingsmand har fremsørt nogle Bemærkninger med Hensyn